

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 2. De scientia Media, controversiæ status, & origo breviter exponitur

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

§. 2.

DE SCIENTIA MEDIA

Controversia Status, & origo breviter exponitur.

EXORTA est controversia hæc in Scholis celeberrima de scientia media, præcipue circa annum 1588. dum in lucem prodiit liber P. Ludovici Molinæ Societatis Jesu Theologi, Vlissipone in Lusitania, de Concordia Gratiae. Sed & Opere nondum typis vulgato, ut in ipsis cunis præfocaretur, summo studio contendit ex Schola S. Thomæ Dominicus Bannez, aliquie, à quibus doctrina de scientia media, & auxiliis, ad Tribunal S. Inquisitionis Lusitanicæ protracta est, & in multis vehementer accusata. Sed in hoc judicio, omni erroris suspicione liberata, robur potius quam detrimentum accepit. Instauratur tamen in Inquisitione Hispanica nova accusatio: ac primum Complutensis Universitas, jubente Illustrissimo Nuncio Cardinale Cajetano, & Senatu S. Inquisitionis, Molinæ Concordiam per annum integrum rigido examini sebiecit. Sed & hinc purior, robustiorque evasit, dum tandem primo Octobris anno 1596. Universitatis calculo declaratur, in Molinæ Concordia contineri sanam & Catholicam doctrinam, Scripturæ, Conciliis, Patribus, & Scholasticis consenteam: uti testatur ipse Academiæ Rector in litteris Romam datis ad Cardinalem Pompeium Aragonium, quæ extant apud Paulum Leonardum p. i. n. 36.

Itaque dum scientiæ mediæ per universam Hispan-

326 Pars 2. Cont. 1. De varia in Deo Scientia,
Hispaniam exagitatae nihil detrimenti , multum
verò incrementi, & gloriae accederet, visum est
illius impugnatoribus rem totam ad Romanæ
Inquisitionis tribunal revocare, ac sica nondum
alibi satis ventilata fuisset. Sic enim ex fidis mo-
numentis rem prodit Ripalda tom. 2. de ente
supernat. disp. 113. n. 55. Aseclæ Dominici
Bannez, non acquiescentes judicio Hispanorum,
ad supremum Romanæ Inquisitionis tribunal
appellarunt , missoque in sollicitationem causæ
legato sui Ordinis , qni prolixum in doctrinam
Molinæ Scriptum, Cardinali Alexandrino dic-
atum, obtulit. Cardinalis pro excutienda Molinæ
doctrina Congregationem octo Theologotum
à Clemente VIII. obtinuit , quibus postea dñs
alij accessere. Sed cum hi ex Molinæ Concordia
propositiones alias modò censurarent, modò
eadem censurâ eximerent, placuit tandem Po-
niti censuras aut sententias in privatis conve-
ntibus hactenus latas supprimere aut suspendere,
& causam totam ad se revocare , solemni ritu
coram se, & Cardinalibus , ac Judicibus dispu-
tandam à selectis Doctoribus tum Patrum Do-
minicanorum , tum Societatis Jesu , utriusque
etiam Ordinis Generali assistente.

Inchoatae itaque sunt die 28. Martij anno
1602. Romæ in litterario theatro, summâ orbis
Christianî expectatione , celeberrimæ illæ inter
utrumque Ordinem disputationes , quæ ingenti
utrimque conatu protractæ fuerunt usque ad
annum 1606. Hujus temporis decursu habitæ
sunt Concertationes quadraginta septem , qua-
rum triginta septem præsente Clemente VIII.
celebratæ sunt ; quo è vivis sublato , Paulus V.
reliquis decem Disputationibus interfuit.

Tandem de rebus disputatis accurate collecta
est

est Judicium censura, & summo Pontifici tradita; qui, inquit Ripalda, conveniens cum solis Cardinalibus eam expendit, & de sententia juxta merita causæ ferenda contulit. Ac demum ipsâ die D. Augustino sacrâ 28. Augusti 1606. majori meliorique Censorum parti adhærens, cum iisdem Cardinalibus pronunciavit, "Ut omnis doctrina Molinæ indemnus persisteret, & utriusque Familiae sententia in Scholis Catholicis tutò & impunè doceretur, donec aliud à Sancta Sede decernatur. Eâ tamen lege ut neutra pars alteram censuris carpat, injuriis lacessat. Quæ Pontificis Sanctio utriusque parti intimata est, & ulterior hujus causæ processio interdicta. Hoc Pauli Pontificis Decretum inter alios refert Spondanus ad annum 1606. Et de eo plura notatu digna fusè tradit Petrus à S. Josepho, Paulus Leonardus, Ripalda, Henao, & Anatus de scientia media disp. 4. cap. 1. & in responsione ad fabulas Quæstionarii Tolosani. Scio quas tenebras his Actis offundere molliatur Xantes Mariales in sua Bibliotheca relect. 17:p. 459. & alibi, quas Apostolica autoritate dissipavit Innocentius X. in calce Decreti à se editi 23. Aprilis anno 1654.

Verum mihi hoc loco consilium non est pluribus monumentis, quæ ad manum sunt, huic causæ præsidium adferre, sed tantum aliquam ejus notitiam delibare, in ordine ad alias Controversias, quæ hic, & alibi in hoc Opere tractantur.

§. 3: